3. gr.

20. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald af hverri nettó rúmlest, og er gjaldið 30 aurar fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur á sólarhring. Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við bryggju, skal það greiða hálft gjald. Fyrir báta, heimilisfasta á Bíldudal, gilda þó eftirfarandi sérstakar reglur: Bátar og skip 5 rúmlestir brúttó eða stærri greiða kr. 40.00 á ári, bátar, sem eru minni en 5 rúmlestir, greiða kr. 10.00 á ári. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi nema þau flytji vörur til eða frá staðnum gegn gjaldi.

4. gr.

21. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru í land eða úr landi eða á milli skipa, með þeim undantekningum, er síðar getur. Hálft vörugjald skal greiða af vörum, sem lagðar eru í land til umhleðslu eða sem einungis eru fluttar milli skipa.

Eftirtaldar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Innlend mjólk og rjómi, sem fluttur er að.
b. Bréfapóstur og farangur farþega.
c. Nauðsynjar fiskiskipa.
d. Vörur og tæki til hafnarinnar.

5. gr.

24. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Vörugjaldskrá.

1. flokkur: Gjald 125 aurar fyrir hver 100 kg:
Blý, brýni, sement, eldfastur leir, gaddavír og stálvír, gærur, hverfisteinar, ís, ísvarinn fiskur, járn, stál, kopar, kaðlar, kítti, kol, krít, litarvörur þungar, nýr fiskur útfluttur og blautur saltfiskur, miðstöðvarvörur og steyptar járnvörur, prentsverta, saltsíld, sódi, toglegur, þakjárn og þakpappír.

2. flokkur: Gjald 150 aurar fyrir hver 100 kg:
Baðlyf, feiti, fiskilínur, grænsápa, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur alls konar, kjöt, leður, leirvörur, linoleum, mör, pappír og bækur, pokar og pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur þurr, sápa, segldúkur, seglgarn, tólg, tjara, tvistur, vaxdúkur og áburður.

3. flokkur: Gjald 175 aurar fyrir hver 100 kg:
Ávextir alls konar, brauðvörur, harðfiskur, kaffi, kakaó, lyfjavörur, lýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur alls konar, palmin, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagar, sykur, te, ull.

4. flokkur: Gjald kr. 2.25 fyrir hver 100 kg:
Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur, rjól, rulla og alls konar tóbaksvörur, og enn fremur skinnvörur, skófatnaður, vefnaðarvörur, og enn fremur allar aðrar vörur, sem gjald er tekið af eftir þyngd og ekki eru annars staðar taldar.

5. flokkur: Gjald 50 aurar fyrir hvert teningsfet:
Timbur, tunnur og aðrar slíkar vörur, reiknaðar eftir rúmmáli.

6. flokkur: Gjald 75 aurar fyrir hvert teningsfet:
Bifreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, skilvindur, stundaklukkur, og aðrar þungar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

71
29. júní

71 29. júní

7. flokkur: Gjald 10 krónur á grip:
Hross, nautgripir, svín.
8. flokkur: Gjald 150 aurar fyrir hverja kind:
Sauðfé.
9. flokkur: Gjald 5 krónur fyrir hverja smálest:
Nýr fiskur úr veiðiskipum.
10. flokkur: Gjald 2 krónur fyrir hver 100 kg:
Benzín, gasolía og alls konar olíur aðrar.
Minnsta gjald fyrir einstök stykki, úr hvaða flokki sem er, er kr. 1.50.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 29. júní 1959.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

72 30. júní

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Ísafjarðar.

1. gr.

Reglugerðin gildir um allt lögsagnarumdæmi Ísafjarðarkaupstaðar, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Bæjarráð Ísafjarðar fer með stjórn vatnsveitunnar, sem er eign kaupstaðarins.
Bæjarverkstjóri annast daglegan rekstur vatnsveitunnar, í samráði við bæjarráð og bæjarstjórn, eftir því sem ástæður þykja til.

3. gr.

Vatnsveita Ísafjarðar hefur einkasölu á vatni á því svæði, sem hún nær yfir og getur fullnægt, svo og til hafnarinnar.

4. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur um bæinn, aðalæðar og götuæðar.

5. gr.

Hver sá, sem á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að fá tengda vatnsæð frá henni við húsið, á eigin kostnað, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.
Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð, með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.
Vélar og önnur tæki, sem nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús- eða heimæðar nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar. Einnig getur vatnsveitan fyrirskipað breytingar á eldri tækjum og vélum, ef nauðsyn krefur að hennar dómi.
Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur vatnsveituna ekki til þess að tryggja, að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægur.

Ef sýnt þykir, að þær götuæðar, sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða 72
öðrum, sem óska eftir vatni til annars en heimilisþarfa, fyrir nægilegu vatni, er 30. júní
notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar.

Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í götu eða veg, þar sem óskað er eftir vatnsnotum, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáist endurgreiddur, annað hvort samtímis af notanda, eða þannig, að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum. Það er á valdi vatnsveitunnar að ákveða, hver þessara kosta verður tekinn hverju sinni.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina.

Vatnsveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á vatnsveituæðum (sbr. 4. gr.), enda þótt húseigendur hafi borið kostnað við lögnina í upphafi, að einhverju eða öllu leyti, nema öðruvísi sé um þetta samið.

Vatnsveitan skal koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra og bera kostnað af.

6. gr.

Sá, sem óskar eftir að leggja vatnsæð að húsi sínu frá götuæð vatnsveitunnar, leggja nýlagnir, gera breytingar á eða viðbætur við eldri vatnslagnir, skal útvega sér leyfi til þess hjá vatnsveitunni með nægum fyrirvara.

Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð, sem fást á skrifstofu vatnsveitunnar, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins, eða fullgildum umboðsmanni hans, ásamt þeim pípulagningameistara, sem á að annast verkið, og/eða bera ábyrgð á því.

Umsókn fylgi uppdráttur af vatnslögninni í tvíriti, gerður af hæfum manni, sem bæjarráð samþykkir.

Uppdrátturinn skal sýna grunnmynd kjallarahæðar hússins í eigi minni mælikvarða en 1:100.

Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsæða, loka og krana, bæði utanhúss og á eða í neðsta gólfi. Á afstöðumynd skal sýnd og málsett lega heimæðar, frá húsvegg að tengistað við vatnsveituæð. Gera skal ráð fyrir vatnsmæli á óskiptri húsæð, og skal honum afmarkaður staður á uppdrætti. Álíti vatnsveitan nauðsyn á, að gerðir séu nánari uppdrættir eða séruppdrættir, skulu þeir látnir í té og fylgja umsókninni.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafizt þess, að þeir séu gerðir, og ber húseigandi allan kostnað af því.

Samþykki vatnsveitan uppdrátt, skal færa á hann áritun um það.

Pípulagningameistari, sem á að vinna verkið eða bera ábyrgð á því, ritar nafn sitt á eintak vatnsveitunnar, áður en verkið hefst. Sé lögn breytt eða skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, skal samstundis tilkynna vatnsveitunni það.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni og viðkomandi pípulagningameistara, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á, að unnt sé að framkvæma verkið, vegna leiðslna eða annars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

7. gr.

Pípulagningameistarar, sem bæjarráð viðurkennir hæfa, hafa einir rétt til að annast vatnslagnir eða bera ábyrgð á verkinu, og gildir það jafnt um nýlagnir og viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögnum. Þeir bera og ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við þessa reglugerð, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

72 Starfsmönnum vatnsveitunnar er einum heimilt að tengja heimæðar við götuæðar.
30. júní Húseiganda ber að greiða kostnaðinn.

Brjóti pípulagningameistari í bága við fyrirmæli þessarar reglugerðar eða annarra reglna um vatnslagnir, og eins þótt brot sé framið af starfsmönnum, sem vinna á hans ábyrgð eða með vitund hans, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Einnig getur bæjarráð svipt hann viðurkenningu (sbr. 1. málsgr.), ef um miklar sakir eða ítrekað brot er að ræða.

8. gr.

Vatnsveitan skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og þessa reglugerð.

Engar vatnsæðar má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af vatnsveitunni.

Vatnsveitan hefur rétt til þess að láta prýstiprófa vatnslagnir á kostnað húseigenda. Þegar það er gert, skal sá pípulagningameistari, sem ber ábyrgð á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn vatnsveitunnar við prófunina.

Álíti eftirlitsmaður vatnsveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

9. gr.

Allar vatnsæðar frá vatnsveituæðum, að húsi og í því, eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi.

Vatnsveitan getur ákveðið að heimæðar eða hluti þeirra, skuli lagður af starfsmönnum hennar, en á kostnað húseiganda.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum, ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja sama húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar.

Vatnsveitan getur ákveðið, að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð, og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið, hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki á eitt sáttir um skiptinguna.

Óski húseigandi að tengja við gamla heimæð, skal hann útvega sér leyfi til þess, bæði hjá eiganda heimæðarinnar og vatnsveitunni.

Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús, að þau séu fokheld og upphituð. Frá þessu má víkja með samþykki starfsmanna vatnsveitunnar, enda sé fylgt fyrirmælum þeirra um umbúnað.

Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar er hans verður vart. Þótt leka hafi ekki orðið vart, getur vatnsveitan, telji hún brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti.

Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

10. gr.

Eftirlitsmenn vatnsveitunnar skulu hafa frjálsan aðgang að öllum vatnslögnum innanhúss, og skulu húseigendur gefa þær upplýsingar um vatnsnotkun, sem óskað er eftir.

11. gr.

Vatnsveitan hefur rétt til þess að taka úr sambandi ónotaðar vatnsæðar í eigu einstaklinga, sé eigi gert sennilegt, að þær verði teknar í notkun innan skamms tíma.

Kostnað, er af þessu leiðir, greiðir eigandi.

12. gr. 72

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrar- 30. júní
truflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

Þegar eldsvoða ber að höndum, hafa slökkviliðið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem þessir aðilar telja nauðsynlegar, og á það jafnt við um vatnsæðar í einkaeign og um vatnsæðar vatnsveitunnar.

13. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal innheimta vatnsskatt af húseignum, er um ræðir í 2. málsgr., og skal skatturinn miðaður við ákveðinn hundraðshluta af fasteignamatsverði húseignar, eftir ákvörðun bæjarstjórnar hverju sinni.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi bæjarins, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber vatnsskatt af, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Vatnsveitunni er heimilt að ákveða vatnskatt af óbyggðum lóðum, sem eru við götu, veg eða opið svæði, þar sem vatnsæðar liggja.

Aukavatnskatt skal leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun og ákveður bæjarstjórn gjald fyrir hvern rúmmetra.

Þar sem svo hagar til, sem segir í 4. málsgr., skal vatnsmagn annað hvort mælt með vatnsmælum eða áætlað af vatnsveitunni.

Nú sættir húseigandi og/eða vatnsnotandi sig eigi við ákvörðun vatnsveitunnar á aukavatnsskatti og getur hann þá krafizt þess, að vatnsnotkun hans verði mæld um eins mánaðar skeið, eftir vali vatnsveitunnar, samfleytt eða í pörtum að ákvörðun hennar, og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega eftir þeim mælingum.

Vatnsveitunni er heimilt að ákveða, að vatn til heimilisþarfa verði selt eftir mæli, til einstakra húsa eða almennt. Samþykki bæjarstjórnar þarf til þessa, og setur hún þá sérákvæði um það, eftir því sem ástæður þykja til.

14. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 1. júlí árlega. Skattinn ber að greiða til bæjargjaldkera.

Þar sem aukavatnsskattur er ákveðinn samkvæmt mæli eða áætlun, er heimilt að greiða hann á 4 gjalddögum, í lok hvers ársfjórðungs, eftir nánari ákvörðun vatnsveitunnar.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveðrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

15. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli (sjá 13. gr.), greiðir húseigandi kostnað við uppsetningu mælisins. Vatnsveitan sér um viðhald mæla vegna eðlilegs slits, en húseiganda ber að bæta allar skemmdir af manna völdum og frostum.

Rjúfi einhver innsigli vatnsmælis varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Vatnsveitan er eigandi mælisins og greiðir húseigandi fyrir afnot hans endurgjald, sem bæjarstjórn ákveður.

Lögn vatnsæða innanhúss á jafnan að vera þannig háttað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhúskerfi (sjá 6. og 9. gr.).

72 Verði vatnsmæli eigi komið fyrir án breytinga á vatnslögn, er húseiganda skylt
30. júní að láta breyta lögninni á eigin kostnað.

Vatnsveitin ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað.

Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, sem hann kann að verða var við.

16. gr.

Verði vatnsnotandi uppvís að óhóflegri notkun vatns, hlíti ekki fyrirmælum vatnsveitunnar um viðhald eða breytingar vatnsæða, hefur vatnsveitan rétt til þess að loka heimæð að undangenginni aðvörun.

Vatnsveitunni er heimilt að skammta vatn til annars en heimilisnotkunar. Enn fremur getur hún krafizt þess, að fyrirtæki, sem nota mikið vatn, afli sér sparneytnari véla eða setji upp geyma til söfnunar vatns að næturlagi. Ef fyrirmælum vatnsveitunnar er eigi sinnt innan hæfilegs frests, er heimilt að loka fyrir heimæð fyrirtækisins.

Vatnsveitunni er heimilt að taka gjald fyrir opnun heimæðar, sem lokað hefur verið af ofangreindum ástæðum.

17. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar.

Sé leyfi veitt til slíkrar tengingar, er það háð því skilyrði, að þannig sé frá dælu gengið, að hávaði frá henni valdi eigi óþægindum.

Vatnsveitan getur krafizt þess, að húseigandi geri sérstakar ráðstafanir til deyfingar á hávaða frá dælu.

18. gr.

Vatnsæðar og tæki skal tengja þannig, að eigi sé hætta á, að vatnið í æðunum óhreinkist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið getur óhreinkun á vatni í vatnsveituæð eða heimæð.

19. gr.

Vatnsveitan getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem þessi reglugerð fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

20. gr.

Brot gegn þessari reglugerð varða sektum allt að 3000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Ísafjarðarkaupstaðar nr. 105 8. júní 1950.

Félagsmálaráðuneytið, 30. júní 1959.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

HAFNARREGLUGERÐ

73
30. júní

fyrir Raufarhöfn.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Raufarhöfn takmarkast af línu, sem dregin er úr norðausturhorni Raufarhafnarhöfða í Hólshöfðatá.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Raufarhafnarhrepps kýs þriggja manna hafnarnefnd, að loknum hreppsnefndarkosningum hverju sinni, til 4 ára í senn, og hefur hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar og yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum er henni lúta og annast fjárhald hafnarsjóðs, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

3. gr.

Hreppsnefndin veitir fé úr hafnarsjóði til hafnarframkvæmda o. fl. eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast og úrskurðast með þeim.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má innheimta með lögtaki.

III. KAFLI
Um almenna reglu.

4. gr.

Hreppsnefnd ræður hafnarstjóra að fengnum tillögum hafnarnefndar og samþykkir laun hans.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boðum hans og banni, og enn fremur þeirra starfsmanna er hafnarnefnd eða hafnarstjóri setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir, með því tefja fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf sem þar eru unnin.

6. gr.

Ekki má kasta seglfestu, ösku, kolum, eða neinu öðru, sem valdið getur skemmdum á höfninni, né flytja það frá landi út í höfnina. Sama gildir og um síldar- og fiskúrgang, nema með leyfi hafnarstjóra.